

Сон

Інна Рябченко

Сон — репетиція смерті:
Щоночі гасить свідомість...

Хариванишрай Баччан

Шкіра-луска,
вітром до блиску натерта,
я на землі,
ловлючи марно та вперто
повітря
обпеченим спекою ротом
небо п'ю,
захланно, до сьомого поту...
Кров в моїх жилах уже загустіла,
а до води
дотягнутись несила...
Прокидаюсь —
у мозку, немов у мартені...
Серце в руках,
а руки — студені.